

Veertiende preek over 2 Korinthe 8 vers 9

Want gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.

Wanneer Gods kinderen de weldaden van hun Zaligmaker aanmerken en overwegen, zo is dat een spoor en prikkel om tot Hem te komen. 1 Joh. 2: 6, *Wie zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook alzo wandelen, gelijk Christus gewandeld heeft.* Zo zei onze Zaligmaker, Matth. 11: 28: *Komt herwaarts tot Mij, die vermoeid en beladen bent, en Ik zal u rust geven. Neemt mijn juk op u, want dat is zacht. en mijn last is liefelijk en licht.* Paulus, als hij de gelovigen Korinthiërs een voorbeeld voorstelt van de weldadigheid der Macedoniërs, zo zegt hij, *dat ze niet alleen gegeven hadden naar vermogen, maar zelfs boven vermogen, om hen op te wekken, zeggende: Gij weet dat Christus om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was; en noemt het te zijn een genade van onze Heere Jezus Christus.*

Twee dingen zullen wij hier wat nader overdenken.

- I. De weldaden, in deze woorden: *Gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden.*
- II. Het einde waartoe: *Opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.*

I. In de weldaad hebt u wederom een weldaad, Christus is arm geworden, om u rijk te maken. De Stichter van deze genade is onze Heere Jezus Christus. Wij weten, dat Jezus is te zeggen Zaligmaker; volgens Lukas 1: 31: *Gij zult Zijn Naam heten Jezus, want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden.* Christus is de Gezalfde des Heeren. Ps. 45: 8: *Uw God heeft U gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.* Hij wordt ook genoemd: onze Heere, omdat Hij ons met Zijn bloed gekocht heeft, en ons alzo tot Zijn eigendom gemaakt. 1 Kor. 6:20: *Gij zijt duur gekocht, verheerlijkt dan God in uw lichaam en geest, welke beide Godes zijn.*

Dit is dan de Stichter, Welke gezegd wordt rijk te wezen. Hij was de Zoon des Vaders van nature, dienvolgens de Erfgenaam van alles. *Hij was Degene, die daar speelde voor 't aangezicht van Zijn Vader,* Spreuk. 8: 30. En al wat de Vader had, was de Zoon eigen, die Hij op een onbegrijpelijke wijze van eeuwigheid heeft gegeneerd. *Hij was God, eenswezens met de Vader,* Jes. 66: 1. *De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank van Mijn voeten.* Dus is de aarde des Heeren, met al haar volheid Ps. 24: 1 en 50: 1012, *Want al het gedierte des wouds is Mijne, de beesten op duizend bergen.* Dit is zeer aanmerkelijk tegen de Socinianen die uit laster en kerkroof, graag de Godheid van de Heere Jezus omver wilden stoten. Uit Bethlehem Efratha, is die Heerser in Israël voortgekomen, Wiens uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid, Micha 5: 1. Dus was Jezus, onze Zaligmaker, als een Heere, voor de aanvang van de stofjes der aarde, Spreuk. 8: 26; Jes. 9: 5. Krachtige bewijzen dat onze Jezus van eeuwigheid God was met de Vader. En daarom zegt Hij, Joh. 17: 10: *Al het Mijne is Uwe, en het Uwe is Mijne; en Ik ben in hen verheerlijkt.* En vers 5: *Verheerlijk Mij, Gij Vader, met die heerlijkheid, die Ik bij U had, voor de grondlegging der wereld.* Hij is niet een Wezen zoals de Vader, maar één Wezen met de Vader, zijnde het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, Hebr. 1: 3. Want Hij is het Beeld des onzienlijke Gods. Ziet, zo rijk was Jezus, een Heere van alles.

Maar Hij is arm geworden om onzentwil. Geen armoede der ziel is in Hem gevonden. De armoede des lichaams was niet door verandering, maar door aanneming. Hij neemt de engelen niet aan, maar het zaad Abrahams, Hebr. 2: 16. Zijn Godheid was als 't ware beneveld achter Zijn mensheid. De Goddelijke eer en majesteit is Hem bijgebleven, Mal. 3:6: *Ik de Heere worde niet veranderd, daarom zijt*

gij, o kinderen Jakobs! niet verteerd, Jak. 1: 17, Bij de Heere is geen verandering of, schaduw van omkering. Hij is en blijft altoos dezelfde.

Men leest wel van de staat der vernedering in Jezus' ziel, en hoe na de aanvechting van de satan, de engelen tot Hem zijn gekomen, en Hem gediend hebben, Matth. 4: 11. Hij heeft vele duizenden kunnen spijzigen met zeer weinig brood en vis, zodat er nog een grote hoeveelheid overbleef, Matth. 17: 1, 2. Onze Heiland heeft op het meer de winden kunnen gebieden. God heeft Zijn Zoon gezonden in de gelijkheid des zondigen vlees. Doch Hij heeft in Zijn Persoon zelf alles gedaan, en door wonderen zijn Godheid betoogd. Hij heeft ook alles geleden, om ons een eeuwige gerechtigheid te verwerven, Jes. 53: 11. *Door Zijn kennis zal Mijn Knecht de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken; want Hij zal hun zonden dragen.* En 1 Petrus 2:24: *Hij Zelf heeft onze zonden in zijn lichaam gedragen op het hout, opdat wij der zonden afgestorven zijnde der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.*

Deze weldaad van geestelijke genezing wordt aan Gods uitverkoren volk toegediend; niet gelijk de Remonstranten willen, uit een voorgezien geloof, of omdat wij zulks waardig waren. Nee; wij waren wel de oorzaak van al des Zaligmakers lijden en bitter sterven, maar niet de verdienende oorzaak, die zulks waardig waren; want God moet in ons werken beide, het willen en het volbrengen, naar Zijn welbehagen. Filip. 2:13. En de Heere zegt, Jes. 65: 3: *Ik ben gevonden van die naar Mij niet zochten; en tot het volk die naar Mij niet vraagden, heb Ik gezegd: Ziet, hier ben Ik!*

De Apostel noemt dit dan terecht een genadewerk, als hij zegt: *Gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus.* Was in ons iets dat zulks verdiende, zo moest hij gezegd hebben: 't is door u, en niet uit genade; maar nu de genade vaststaande, en die wel vrijwillig aan de mens bewezen zijnde, zo is het door Christus' verdiensten; die zegt: *O mijn God! Uw wil doe ik graag, en Uw wet is in 't binnenste van Mijn ingewand,* Ps. 40: 9. Wij waren zulks niet waardig; want uit vrije genade zijt gij zalig geworden; niet uit u, maar door 't geloof, niet uit de werken, opdat niemand roeme, Ef. 2: 8 en Rom. 11: 6. *Is het uit de werken, zo is 't niet uit genade, anders zo is het werk geen werk meer; en is 't genade, zo is het dan niet uit de werken; anders zo is de genade geen genade meer.*

Nu volgt de verzekering: ***Gij weet het.***

Deze wetenschap was in hen eerst bloot of beschouwende, en daarna vermengd met het geloof en de Godzaligheid. Het is de eigen plicht van al Gods kinderen, de Heere te kennen, waarin het eeuwige leven bestaat, Joh. 17: 3 en 10: 4, *Zij kennen Mijn stem.* En die daar zegt: *Dit is de weg, wandelt op dezelve.*

Men leert God kennen uit:

- Zijn Woord, Joh. 5:39: *Onderzoekt de Schriften, die zijn het die van Mij getuigen.* Rom. 10: 17, *Het geloof is uit het gehoor van Gods Woord.*
- Door de werking van de Heilige Geest; volgens Jes. 59: 21, 22, *Mijn Geest die op u is, en mijn woorden die Ik in uw mond gelegd heb, zullen van uw mond niet wijken.* Tevergeefs plant Paulus, en maakt Apollos nat, zo God de wasdom niet geeft.
- Uit het gebruik der heilige Sacramenten, die ons als 't ware levendig vertonen het lijden en sterven van de Zaligmaker; die alle gelovigen aan zijn liefdemaaltijd nodigt, met uitsluiting van alle onbekeerden, die daar geen deel aan hebben.

II.

Alles wat de Heere Jezus gedaan heeft, is ten beste van de gelovigen, 1 Kor. 1: 30. Christus is ons van Gode geworden tot wijsheid, rechtvaardigmaking, heiligmaking en tot volkomen verlossing. Zo

is Zijn menswording geweest ten goede van hen. Zijn leven is geweest een gedurig leren en onderwijzen, om naar Zijn voorbeeld Zijn voetstappen na te volgen. Zo is Zijn dood geweest tot hun verlossing, en Zijn opstanding tot onze rechtvaardigmaking. Zijn Hemelvaart en alles is ten beste van Zijn volk. Hij was in de gestaltenis Gods, en behoefde het geen roof te achten, Gode even gelijk te zijn, en nochtans heeft Hij Zichzelf vernietigd tot de dood des kruises, Filip. 2: 6, 7. En nog verder wijst de Apostel dit einde aan in de tekst, dat Hij van rijk arm werd om ons te verrijken.

Nu komen in aanmerking deze twee zaken:

1. Christus' rijkdom.
2. De middelen om te verkrijgen, dat is de armoede van onze Zaligmaker. De rijkdom is weer tweeledig, lichamenlijk of geestelijk.

1. Rijkdom is een bezitting van zekere dingen, en overvloed van zegeningen, in een grote menigte. Zo wordt gewag gemaakt van Abraham, dat hij rijk was in zilver en goud, in vee en have, Gen. 13: 2, 3. Zo staat er Lukas 12: 16, 17, van de rijke dwaas, die vele goederen had opgelegd voor vele jaren, en Lukas 16: 19, van die rijke man, hoe hij vrolijk en prachtig leefde. De koningin van Scheba, en koning Salomo en anderen, waren zeer rijk in aardse goederen.

2. Ook is er een geestelijke rijkdom. Rom. 5: 23. *Opdat Hij zou bekendmaken de rijkdom Zijner genade*, en hfdst. 11: 33: *O, diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods*. Dat zijn alle geestelijke weldaden, die de Heere Zijn kinderen toedient.

(1) Zo is het gemeenschap te hebben met God, en aan Zijn genade, als vergeving van zonden, Ef. 1: 7. *In Welke wij hebben de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van onze misdaden, naar de rijkdom Zijner genade*. En hfdst. 2: 7. *Opdat Hij zou betonen de uitnemende rijkdom Zijner genade door de goedertierenheid Gods*. Tot Wiens kinderen wij mogen zeggen: *Het is alles het uwe, hetzij tegenwoordige of toekomstige dingen, doch gij zijt van Christus*, gelijk Paulus zegt 1 Kor. 3: 22, 23.

(2) De inwendig krachtadige beloften Gods, die aan hen gedaan zijn als ook in 't bijzonder van deze belofte, Jes. 7: 9-11: *De aarde zal vol worden van de kennis des Heeren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken*. En Kol. 2: 9, *In Hem woont al de volheid der Godheid lichamenlijk*. Het zijn geen droppelen, gelijk in de dagen des Ouden Testaments, maar overvloedige gaven en meer van de Heilige Geest.

Maar iemand mocht vragen: wat rijkdom dat men die noemen zal, **of waarom dat men het *een rijkdom* noemt?**

De reden is:

- a. Om daarmee de voortreffelijkheid der zaak te kennen te geven. De Heere Jezus noemt het een schat in de akker verborgen, en een zeer kostelijke Parel, Matth. 13: 44-46. Van des konings dochter wordt, Ps. 45:14, zeer heerlijk voorgesteld, als inwendig geheel versierd; haar kleding is gouden borduursel, ja, het fijnste goud van Ofir. De aarde moet zeggen: *zij is in mij niet*, en de zee: *zij is in mij niet te vinden*; maar 't is alles alleen bij God in Christus, en in de woorden Zijner beloften.
- b. Van deze geestelijke en lichamenlijke rijkdommen hebben Gods gunstgenoten de beloften, Matth. 5: 5: *Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven*. En Ps. 34:13: *Vreest de Heere, gij allen Zijn heiligen, want die Hem vrezen hebben geen gebrek aan enig goed*.
- c. Deze lichamenlijke rijkdommen wil God hun geven met Zijn rechterhand, en niet als de goddeloze, met zijn linkerhand. Men ziet, Ps. 73: 18, dat God de wereldling stelt op een hoge gladde baan, opdat ze te lager vallen zouden omdat ze op dat zielverderfelijk schijngoed hun vertrouwen stelden. Maar de Heere geeft het de Zijnen zeer gemakkelijk in Zijn gunst, ja, als in de slaap, Ps. 127: 2. Maar hier wordt bijzonder gewag gemaakt van de geestelijke rijkdommen

van Gods genade in Christus, die Hij Zijn kinderen ook rijkelijk toedient. Ps. 84:8: *Zij zullen gaan van deugd tot deugd, van kracht tot kracht, een ieder van hen zal voor God verschijnen in Sion.* Dus kunnen zij met David zeggen, Ps. 16: 5: *De Heere is het deel van Mijn erve; ik betrouw op Hem.*

De natuur des mensen is niet zeer gereed om goed te doen. Ons hart is als groen hout, waar maar weinig vuur onder zijnde, gedurig moet aangeblazen worden. Zo ook de sprankels van genade die in ons zijn. Zo doet de Apostel in ons teksthoofdstuk en in 't volgende, om de gelovige Korinthiërs op te wekken tot milddadige gave aan de arme Macedoniërs. Daartoe neemt hij een voorbeeld van Christus, die de Goedheid zelf is; "daarom, zo de arme Macedoniërs u niet kunnen bewegen tot barmhartigheid, om overvloedig te geven, laat dan het voorbeeld van onze Zaligmaker u bewegen. Hij was rijk, nochtans werd hij arm om u rijk te maken."

Voorbeelden hebben grote kracht, bijzonder die van grote personen, die ons liefhebben, en nabestaanden zijn. Dus was het ook met Christus, onze Heere en oudste Broeder, die ons Hoofd en wij leden van Hem zijnde, ons gebiedt: wees barmhartig, gelijk uw Vader in de hemel barmhartig is. Geeft vrijwillig, zonder iets wederom te wachten. De armen hebt gij altoos met u, geeft hun dan in Mijn Naam, en volgens Mijn voorbeeld, die rijk was, en om uwentwil zijt arm geworden.

Er is geen verschil dat Christus rijk was, zijnde de tweede Persoon in de Godheid, de Zoon Gods, de Erfgenaam des hemels en der aarde, rijk overal en rondom. Hij was ook God toen Hij arm was, bedekkende Zijn Godheid met de bedekking van Zijn mensheid. Hij was niet alleen rijk in schatten, want Hij kon zeggen: *al het goud en zilver is mijn, het vee op duizend bergen: want de aarde is des Heeren, met al haar volheid,* Ps. 24 en 50. Hij, die de hemel en de aarde geschapen heeft, moet noodzakelijk rijk zijn. Hij is almachtig en algenoegzaam. Hij is rijk in kracht en wijsheid. Hij was rijk eer Hij onze natuur aannam. Hij was God eer Hij mens werd, en geopenbaard in 't vlees. Die God was en zeer rijk, moest mens worden, en zeer arm, anders kon Hij ons niet wederom tot God brengen. Daartoe was een Goddelijke kracht nodig, om ons in een betere staat te bevestigen, als die wij in Adam hadden. Hij moest ons Zijn Geest geven, om ons te bevrijden van de Satan, onze grote vijand; en wie kon ons bevrijden van zijn slavernij en dienstbaarheid, dan die God was? Hij moest sterker zijn dan die sterke, om hem uit de bezitting te drijven. Wie kon ons geestelijk gebrek, onze ellendigen staat, en de schrik van het geweten kennen, om ons te genezen en te troosten, dan God door zijn Geest? Wie kon ons vrijmaken van de toorn des groten Gods, dan Hij, die God even gelijk was, om ons te herstellen in de vriendschap met God, en ons in die staat te bewaren, om ons alle noodzakelijke genade mee te delen, en hiernamaals tot de heerlijkheid te brengen?

Al de drie Personen in de Godheid hadden een hand in dit werk der verlossing: God de Vader zendt Zijn Zoon, en de Heilige Geest heiligt de stof van Zijn lichaam. De Vader geeft Zijn Zoon aan ons in een huwelijksverbond; de Zoon trouwt onze natuur, en de Heilige Geest brengt die beide samen; Hij heiligt onze natuur, en maakt die bekwaam om Christus door 't geloof aan te nemen. Maar de Zoon Gods werd van rijk, arm; zijnde best bekwaam om ons tot de liefde Gods te brengen, want Hij was Gods geliefde Zoon. Wie was bekwamer om Gods beeld in ons te herstellen, dan Hij, die zelf het beeld Gods was? En ons wijs te maken, dan Hij die de wijsheid Gods Zelf was, de opperste Wijsheid, in wie een oneindige Wijsheid was.

Nu, deze Heere Jezus Christus werd arm.

De armoede van Christus reikte van Zijn menswording tot Zijn opstanding; de gehele staat van Zijn vernedering gaat onder de naam van Zijn armoede. Zijn opstanding was de eerste stap of trap tot zijn verhoging. Hij wrocht onze zaligheid in de staat der vernedering, maar Hij past die toe in de staat der verhoging. De menswording van Christus was tot verheffing van onze natuur, om met God verenigd te zijn, en de tweede Persoon in de Godheid. Het was een vernedering voor de Goddelijke

natuur, zo laag te bukken onder het deksel van onze arme natuur. Zodat God niet langer kon buigen dan mens te worden, en de mens kon niet hoger opgebeurd worden, dan door de vereniging met God.

Maar wanneer nam Hij onze natuur aan? Niet als wij nog in de goede staat waren, zoals wij naar Gods beeld geschapen waren; maar na de val, als wij ellendig en strafwaardig waren. Hij nam ook onze armen staat aan; de gedaante van een dienstknecht, zowel in betrekking van ons als van God, want Hij kwam in de wereld niet om gediend te worden, maar om te dienen. Ja, Hij nam op Zich onze ellenden, kwalen, krankheden, honger, dorst, vermoeidheid. Hij nam op Zich onze zonden, en de verbintenis tot derzelve straf. Hij nam onze natuur aan, omdat Hij voor ons zonde zou kunnen worden, en de dood ondergaan. O diepe vernedering! Van zulk een hogen staat tot zulk een grote armoede te komen!

De middelen waardoor wij al deze schatten en rijkdommen deelachtig worden, is door Christus' armoede. Zo is het dan niet van nature; want zo waren wij allen kinderen des toorns. Ef. 2: 3. *Wij zijn verduisterd in 't verstand; vervreemd van het leven Gods door de onwetendheid, levende zonder God, en buiten hoop van zaligheid in de wereld. Maar Gods kinderen worden rijk in genade en kennis. God heeft ze getrokken uit de macht der duisternis, en overgebracht in 't Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde,* Kol. 1: 13. Het middel om daartoe te geraken, was het lijden van de Heere Jezus, en Zijn armoede. Hij zei: *de vossen hebben holen, en de vogelen hun nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij zijn hoofd neerlegt.* Zo arm werd Hij om onzentwil.

Hij is zonde voor ons gemaakt; en hierin bestaat Zijn grootste armoede. De zonde is het armste ding in de wereld, en de oorzaak van alle armoede en ellende. Hij werd onder de wet; en zo een vloek voor ons. Hij was zonde gemaakt, een offerande voor de zonde. In 't bijzonder, Hij was geboren uit een arme maagd, in zulk een verachte nederige staat, als tevoren genoeg getoond is. Hij had een arme vrouw om een beker water, Joh. 4: 7, als Hij dorstig was. Wanneer Hij schatting moest betalen, had Hij niets dan 't geen Hem een vis verschaftte. En ofschoon Hij de hemel had geschapen, en de aarde gegrondvest, nochtans had Hij geen woning daarop. Als Hij in triomf binnen Jeruzalem zou rijden, had Hij niet dan een geleende ezel; ja, zijn gehele leven was een staat van armoede.

Hij was bijzonder arm in Zijn dood; want als het leven weg is, dan is alles weg. Hij gaf Zichzelf voor ons over in de dood. Hij was aan alle kanten arm, zij namen van Hem al zijn klederen, zodat Hij geen kleed had om Zich te bedekken. Hij was arm en zonder vrienden; zij hebben Hem verlaten, als Hij hun dienst 't meest nodig had. Hij was ook arm naar de ziel, als Hij de gunst en gezegende gemeenschap en liefde van zijn Vader moest missen, welke Hem zoeter waren dan alle dingen in de hemel en op aarde; wanneer Zijns Vaders vriendelijk aangezicht voor Hem was verborgen, en Zijn misnoegen en de sterkte Zijns toorns voelde, wanneer zijn ziel bedroefd was tot de dood, en Hij grote druppelen bloed zweette. Hij was zo arm, dat, als Hij de troost miste van Zijns Vaders liefde, als toen een engel, zijn eigen schepsel, moest komen om Hem te versterken. En in Zijn dood, hangende aan 't kruis, tussen hemel en aarde, behalve gebrek aan alle aardse verkwikking, moest Hij Zijns Vaders gunst en liefde missende, uitroepen: *Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* Als Hij dood was, had Hij geen eigen graf om in te liggen, maar lag in een anders graf; waarin Hij drie dagen in de banden des doods als gevangen gehouden werd. Zodat van Zijn geboorte tot Zijn dood en niet dan de uiterste armoede was.

Lering

1. Hieruit moeten wij leren, dat het lijden of armoede van de Zaligmaker de heerlijkheid van Gods kinderen is. Christus moest uitgeroeid worden; doch niet voor Zichzelf, maar voor Zijn volk, en

zo voor hen een eeuwige gerechtigheid aanbrengen, Dan. 9:16. Van niemand kan gezegd worden rijk te zijn, die nog schulden heeft, maar de Zaligmaker heeft alle schuld der zonden weggenomen, 2 Kor. 5: 20: Hij die geen zonde gekend heeft, is zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods door Hem, en in Hem. 1 Petrus 3: 18: *Christus heeft eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen*, Jes. 53: 5: *De straf, die ons de vrede aanbracht, was op Hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden*.

2. Christus also om onzentwil arm geworden zijnde, moest ons alles aanbrengen, 't geen waarin men Zijn hoogste lust en vermaak nemen kan. In hoofdzaak, Hij moest alles voldoen aan zijn Vader, die tot Hem zei: *Zo zult Gij uw volk verlossen; en als Gij uw ziel tot een schuldoffer gesteld zult hebben, dan zult Gij zaad zien, en Mijn welbehagen zal door Uw hand gelukkig voortgaan*, Jes. 53: 10. Waarop de Zoon zei, Ps. 40: 7: *Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer, spijsoffer noch brandoffer hebt Gij niet gewild. Toen zei Ik: ziet Ik kom, in de rol des Boeks is van Mij geschreven; Ik heb lust om Uw welbehagen te doen*.

Nu, zegt de Apostel: ***Christus is om uwentwil arm geworden.***

Waarom zegt Paulus niet: om onzentwil, en sluit zichzelf zo onder dat getal? Maar zijn oogmerk is. om de Korinthiërs tot barmhartigheid omtrent de nooddriftigen aan te sporen; hij zegt, dat Christus om hunnentwil was arm geworden, opdat zij van hun zaligheid door Christus mochten verzekerd zijn. Hij werd niet arm om Zichzelf rijk te maken, niets nodig hebbende om iets voor Zichzelf te verdienen. Hij had geen zonden, niets kon Hem uit de hemel houden, maar Hij moest onze zaligheid uitwerken. Om uwentwil werd Hij een dienstknecht, om zijns Vaders toorn te verzoenen, en voor ons de hemel te verdienen, voor ons arme zondaren, gebrekkige schepselen. Voor ons is een Kind geboren, en aan ons is die Zoon gegeven. Hij leefde om ons, Hij stierf voor ons, en is nu in de hemel tot onze beste als onze Voorspraak, om voor ons te bidden.

Verder, de rijkdommen die wij hebben door Jezus' armoede, zijn vele. Onze schuld, moest betaald worden, eer wij konden verrijkt worden; wij waren met schuld beladen naar ziel en lichaam, meer dan wij waardig waren; wij waren onder het duister rijk van de duivel, daarom betaalde Christus onze schulden van gehoorzaamheid en straf. Hij heeft de wet volkomen voor ons voldaan, en voor de schuld der straf heeft Hij de dood voor ons geleden, en de Goddelijke gerechtigheid heeft Hij gestild, en heeft ons bevestigd in al zijn eigen rijkdommen. Nu is God met ons verzoend, en daarop zijn wij gerechtvaardigd, en bevrijd van al onze zonden, van de toorn Gods en de eeuwige verdoemenis, ja, vrij van 't grootste kwaad, en deelachtig 't hoogste goed, gerechtigd tot de hemel, en 't eeuwige leven.

Nog meer: Christus' armoede maakt ons rijk door de toepassing van de Heilige Geest, in ons werkende alle nodige genade van heiligmaking in ons; want uit kracht van Jezus' dood verkrijgt men de Geest, die onze natuur verandert; zo hebben wij de rijkdommen van heiligheid door Christus, de genade van liefde, van genoeg, van lijdzaamheid, enz. Uit Jezus' volheid hebben wij allen ontvangen genade voor genade. Deze rijkdommen van genade en heiligheid zijn de beste en grootste rijkdommen, waardoor wij aangenomen worden tot kinderen Gods. Ziet welk een grote liefde ons de Vader bewezen heeft! En dit hebben wij door Zijns Zoons armoede. Zodat, al wat Christus van nature was, dat zijn wij door genade, kinderen Gods, erfgenamen Gods, van hemel en aarde, zoveel als ons ten beste en tot onze zaligheid dienstig is. Alles is uwe, omdat gij van Christus zijt. Hierin is een wereld van rijkdom voor Gods kinderen. Die zo bevoorrecht zijn, mogen met vrijmoedigheid gaan tot de troon van Gods genade, Ef. 3: 12, zodat ze vrijheid hebben om God hun Vader te noemen, en van Hem alle noodzakelijke dingen af te eisen, hebbende het oor van de Koning van hemel en aarde, terwijl zij gunstgenoten zijn in 't hof van de hemel.

Dan hebben wij ook het grote voorrecht, dat alle dingen ons zullen medewerken ten goede: dus is de armoede van een Christen beter dan de rijkdommen der wereld, omdat er in zijn ergste staat zijn rijkdommen verborgen. Mozes achtte Jezus' smaadheid en armoede meerder rijkdom, dan al de schatten van Egypte, Hebr. 13: 26. Een Christen is zo rijk, dat hij is gezegend in zijn verdrukkingen en lijden, die hem nader tot God brengen, en doen zien op de vergelding des loons. Alle tegenwoordige en toekomstige dingen zijn uwe; God keert die tot ons bestwil, en Hij zelf is ons hoogste goed en beste deel. Immers Hij heeft alle dingen, die Hem heeft, die alle dingen heeft, en de algenoegzaamheid van een God van volkomen zaligheid Zijn macht, wijsheid en goedheid, ja, alles is tot onze troost en eigendom.

Bijzonder zijn de rijkdommen van de hemel voor u, 't geloof vertegenwoordigt u die, en stelt ze voor uw ogen. Wanneer wij door 't geloof zien op de beloften, dan zien wij onszelf in de hemel, niet alleen in Christus ons hoofd, maar in onze eigen personen, omdat wij verzekerd zijn dat wij daar zo zeker komen zullen, alsof wij daar al waren; want de blijdschap van de hemel is onuitsprekelijk, Paulus noemt die Ef. 3: 8. *Onnaspeurlijke rijkdommen, die geen oog heeft gezien, noch oor heeft gehoord, en die nooit in 's mensen hart zijn opgekomen, welke dingen God bereid heeft voor hen die Hem lief hebben.* Daar zal zijn volheid van heerlijkheid, in ziel en lichaam, die beide Christus gelijkvormig zullen zijn. *Daar is verzadiging van vreugde, en lieflijkheden aan Gods rechterhand, voor eeuwig, Ps. 16: 11.*

Ja, de eerste vruchten, de eerstelingen, 't beginsel van de hemel, zijn onnaspeurlijk voor de menselijke reden: Christus' rijkdom, gerechtigheid, en de rijkdom van zijn Geest, inwendige vrede van 't geweten, en blijdschap in de Heilige Geest, de vertroosting van een uitgebreid hart, in alle staten, dat is een vrede die alle verstand te boven gaat, een onuitsprekelijke vreugde, vol van heerlijkheid. Ja zelfs de Christenen, die Gods Geest in zich hebben, kunnen deszelfs diepte niet nasporen noch doorgronden, omdat zij de Geest maar hebben met mate, en nog maar ten dele kennen. Dus zien wij als in een spiegel, naar onze duistere reden, welke uitstekende dingen en rijke goederen wij hebben door de armoede van Christus.

Maar hoe vele mensen zijn er die gans geen kennis hebben van deze dingen van 't allergrootste gewicht, die nu weer aan des Heeren tafel geweest zijn zonder genade, en genadeloos daarvan kwamen! Hoe klaagt God, Jer. 4: 22: *Zeker Mijn volk is dwaas, Mij kennen zij niet; het zijn zotte kinderen, zij zijn niet verstandig; wijs zijn ze om kwaad te doen, maar goed te doen weten ze niet.* Waarlijk het zal met die mensen gaan, gelijk die dienstknecht zonder bruiloftskleed, en ook werden afgewezen.

Is 't niet te beklagen dat er zoveel mensen zijn, die al jaren lang ten Avondmaal zijn gegaan, die Jezus nog niet kennen? Als men hen naar Hem vraagt, zij weten wel dat Hij is de Zaligmaker, maar komt men eens van Zijn ambten, staten, oorzaken des lijdens, hen aan te spreken, zo zitten die lieden als stommen en doven, of zij durven nog wel zeggen: "God zal mij niet meer afeisen, als Hij mij gegeven heeft." Wat menen zulke mensen God te maken tot een oorzaak van hun luiheid? Daar Hij de middelen der kennis, nodig tot zaligheid, ons zo rijkelijk toediende, nochtans verachten, of klein achten. Ach! 't zal droevig zijn, als de Heere Jezus eens komen zal met vlammend vuur om wraak te doen over degenen die Hem niet kennen. De Heere God heeft een twist met de inwoners des lands omdat ze geen recht verstand, noch kennis van God hebben.

Laat ons tonen met ons leven, dat wij Christus kennen in zijn armoede, lijden, sterven en de kracht zijner opstanding. Dit overdenkende en bepeinzende, en Jezus aannemen door het geloof. *Want zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods genoemd te worden, namelijk, die in Zijn Naam geloven, Joh. 1: 12.* Men moet op Christus kunnen vertrouwen, dat Hij is onze Jezus,

die ons verlost heeft, opdat wij Hem dienen zouden, zonder vrees in gerechtigheid en heiligheid, als de dagen van ons leven, Lukas 1: 74.

O, laat ons staan naar die rijkdom der genade Gods, om die waardig te beantwoorden. Zijn wij aan de tafel des Heeren geweest, en hebben wij die rijken Jezus gezien, zo arm geworden, om Zijn volk rijk te maken? Zag men Hem met doornen gekroond, om voor hen de kroon des levens te verwerven? Wel dan past u ook nederigheid, gedraagt u als een hondeke voor Jezus, bent zeer dankbaar voor het minste brokje van Zijn genade, om te gaan door dit brood des levens, niet alleen veertig dagen, als Elia, maar uw gehele leven. Dankbaarheid is de weg om al meer genade voor genade van Jezus te genieten, volgens Ps. 50: 23: *Die dankoffert, zal Mij eren, en die zijn weg wel aanstelt, die zal Ik Gods heil doen zien.* Zegt: *Wat zal ik de Heere vergelden voor al Zijn weldaden, aan mij bewezen,* Ps. 116:12 en 103: 2-4: *Looft de Heere, mijn ziel en vergeet geen van Zijn weldaden. Die al uw ongerechtigheden vergeeft, uw krankheden geneest, Die uw leven verlost van het verderf, en u kroont met goedertierenheden.*

Het grootste doel, dat de Heere Jezus in Zijn lijden heeft beoogd, was de eer van Zijn Vader en de welstand van Zijn volk. Joh. 17: 4. *Ik heb U verheerlijkt onder de mensen, en volbracht het werk dat Gij Mij te doen gaf, en nu Vader verheerlijkt Mij met de ere en heerlijkheid, die Ik bij U had eer de wereld was.* Immers uit God, door Hem, en tot Hem, zijn alle dingen, Hem zij de heerlijkheid, in eeuwigheid. God heeft alles gemaakt om Zijns zelfs wil, ook de goddelozen tot de dag des kwaads. Maar bijzonder tot welstand van Zijn volk; daarom moest Hij de Naam van Zaligmaker dragen, opdat Hij Zijn volk zalig maken van hun zonden, Matth. 1: 21. Hij moest hen reinigen in het bad des waters door het Woord, opdat Hij Zichzelf zou voorstellen een gemeente, die geen vlek noch rimpel had, opdat ze heilig en onberispelijk voor Hem zou zijn in de liefde.

O wonder! Dat wij door Jezus' armoede en zijn bitter lijden zo rijk in God zouden worden, door gemeenschap met God te hebben, en aan de beloften van Gods inwendige gaven van nederigheid, lijdzaamheid, ootmoedigheid en Godzaligheid, in zulk een grote en overvloedige mate, zowel geestelijke als lichamelijke. *De jonge leeuwen mogen hongeren, maar die de Heere vrezen, die hebben geen gebrek aan enig goed,* Ps. 34: 11. Immers de armoede van onze Zaligmaker is de heerlijkheid en rijkdom van Gods kinderen. want Jezus heeft hun schuld betaald, als Hij Zijn ziel voor hen tot een schuldoffer stelde, omdat zaad te zien, Jes. 53: 10, 11, Hij heeft ons al het goed toegebracht, en heeft volbracht al de voorwaarden die de Vader van Hem eiste. Matth. 20: 28: *De Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.*

Is de Heere Jezus arm geworden om ons rijk te maken, zo bezondigen zich daartegen drieërlei slag van mensen.

1. Die zorgelozen, welke niet eens arbeiden willen om deze rijkdom te verkrijgen, waarover God *een wee* uitroept. Amos. 6: 1: *O, wee de gerusten te Sion, en de zekere op de berg van Samaria!* En Jer. 48: 11: *Moab is van zijn jeugd af stil geweest, van vat in vat is hij niet ontledigd.*
2. Die mensen, welke al mee roemen dat ze rijk zijn, maar waarin bestaat hun rijkdom? Al waar iemands schat is, daar zal ook zijn hart zijn. Maar zo ras zij wakker worden, en hun ogen ontwaken zo vliegen hun gedachten en ogen naar de ijdelheden van de wereld, een bewijs dat ze niet rijk zijn in de genade, en al de schatten en goederen, die Christus door Zijn armoede en dood verworven heeft. Helaas! deze aardsgesinde mensen zetten hun hart en vertrouwen op de zienlijke dingen van de wereld.
3. Openbare goddelozen, die rijk zijn in boosheid, en die wandelen naar het goeddunken van hun boos hart, en evenwel fraai in hun eigen ogen zijn; ja willen al mee scholieren zijn in Christus'

school, maar God klaagt over zulke verkeerde van harten, Jer. 2: 14, Zij lopen als een onbesuisd paard in de strijd. Ze zijn zo wild en woest in het zondigen, dat ze niet te weerhouden zijn.

Raadgeving

Laat ons toch nu eens de raad van onze Zaligmaker navolgen. die Hij aan de Laodicensen gaf, Openb. 3: 18: *Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, dat van het vuur beproefd is, en ogenzalf, opdat gij zien mag, en witte klederen, opdat de schande van Uw naaktheid niet gezien wordt.* Zegt niet: Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb aan geen ding gebrek, maar weet dat gij zijt ellendig, arm, naakt en blind. In Christus zijn wel vele rijkdommen verborgen, maar hoe raken wij daartoe? Ik zal u deze middelen aan de hand geven.

1. Zie op Christus. Om uw armoede werd Hij arm, maar de Heere wil zien op de armen en verslagenen van geest, die voor Zijn Woord beven, Jes. 66: 2. Niets goeds moeten wij in onszelf zien; want die meent, dat hij iets is, daar hij niets is, bedriegt zich in zijn gemoed; zijnde van 't geslacht dat rein is bij zichzelf, maar zijn van hun drek nog niet gewassen. Wacht u voor dat Farizees gedrag die aan Christus vragen: *zijn wij dan ook blind?* Maar zij krijgen tot antwoord: *Indien gij blind was, zo had gij geen zonden, maar nu blijft gij nog in uw zonden,* Joh. 9: 41.

2. Neemt de gelegenheid waar, als u Jezus' rijkdommen worden aangeboden, en veracht de zoete vrijheid van Christus niet. Denk eens, hoe zuur het de bruid viel, als zij door sloffe luiheid Jezus haar hart niet opende, daar Hij haar zo vriendelijk bejegende en nodigde: "Doe Mij open Mijn duive, Mijn volmaakte en schone; want Mijn hoofd is vervuld met dauw, en Mijn haarlokken met nachtdruppelen, om u de genade van Mijn lijden deelachtig te maken."

Wanneer God door Zijn dienaren ons nodigt tot bekering, zo moeten wij al onze krachten daartoe inspannen. Als ons geboden wordt, dat wij onze hovaardij, en alle andere zonden moeten haten en laten, moet men niet met Jeschurun vet zijnde, achteruit slaan, en zondigen tegen Gods liefde, maar zeggen met David, Ps. 51: 3: *Wees mij genadig, o God! naar Uw grote goedertierenheid. Delg uit, en reinig mij van mijn zonden.* En als de Heere zegt: *zoek Mijn aangezicht;* zeg dan met die man naar Gods hart, Ps. 27: 8: *Ik zoek Uw aangezicht, o Heere!*

3. Neemt de geestelijke marktdagen waar, komt bijzonder op de rustdag wel bereid in 't huis des Heeren, die belooft, Jes. 56: 7: *Ik zal ze verheugen in Mijn bedehuis.* Bidt God, dat Hij uw hart gelieve te openen opdat gij acht mag geven op zijn kostelijk Woord. Een die zoekt winst te doen, moet de marktdagen waarnemen; zo ook Gods kinderen, moeten elke gelegenheid van de Godsdienst nauwkeurig waarnemen. Daar worden de waren uitgedeeld, en om niet verkocht, Jes. 55: 14.

4. Neemt die nodigenden Jezus door 't geloof aan, want die geeft Hij macht om kinderen Gods te worden, Joh. 1: 12. Hoort naar de zoete samenspraak van Gods kinderen, die elkaar opwekken. Hebr. 10: 24. *Laat ons onze onderlinge bijeenkomsten niet nalaten.* Laat ons opgaan tot de berg des Heeren, opdat Hij ons Zijn wegen lere, en wij in Zijn paden wandelen.

5. Legt uw talent wel aan, verbergt het niet in de aarde; graaft naar die schone Parel, de Heere Jezus, en al Zijn schatten. Maria had het beste deel gekozen, dat nooit van haar zou genomen worden.

6. Bedenkt toch wat, de lichamelijke rijkdom is, in vergelijking met de geestelijke rijkdommen. Iemand mag veel goederen, landen en huizen rijk zijn, maar 't is anders niet dan slijk, Hagg. 2: 12. Zoekt dan geen grote dingen, want zij zijn veranderlijk en niet bestendig; zij maken zich vleugelen en vliegen weg, zij trekken de mens van God af. Een kabel zal eer gaan door het oog van een naald, dan een rijke zal ingaan in 't Koninkrijk Gods, en het eeuwige leven.

7. De geestelijke rijkdommen zijn onveranderlijk en eeuwig, zij maken de mens rijk in Gode. Christus en Zijn dierbare beloften worden hun geschonken.

Een martelaar, bedreigd zijnde met armoede, zei: *Hoe kan ik arm zijn, daar ik God tot mijn Deel heb?* Een druppel van deze rijkdom is beter dan al 's werelds goed, ja, genoeg om hen te redden en verlossen van alle ellende. Spr. 9: 14: De gerechtigheid redt van de dood. Jezus' rijkdom doet hen met Paulus zeggen: *Hetgeen mij gewin was, heb ik voor schade en drek gerekend, om de kennis van Christus mijn Heere.*

Ja, die overvloedige rijkdom zal u eenmaal het volle deel en de bezitting daarboven in de hemel geven. Ps. 81: 20: *O hoe groot is uw goed, dat Gij Heere, hebt weggelegd voor degenen, die U vrezen!* Die zullen verzadigd worden met Uw beeld als zij opwaken, Ps. 17: 15. *Wij zullen verzadigd worden met de goederen van uw huis, en 't heilige van uw paleis,* Ps. 65: 5. Ik eindig niet de woorden van David, Ps. 16: 11, *Verzadiging van vreugde is voor Uw aangezicht, o Heere! en liefelikheden zijn aan Uw rechterhand, eeuwig en altoos. Amen*